ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: וישלח
את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני
האדמה: ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב
אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח
ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה: ויחל עוד
שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן
התבה: ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה
זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ:
וייחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה
ולא יספה שוב אליו עוד: ויהי באחת ושש מאות
שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ
ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני
האדמה: ובחדש השני בשבעה ועשרים יום
לחדש יבשה הארץ: וידבר אלהים אל
נח לאמר: צא מן התבה אתה ואשתך ובניך
ונשי בניך אתך: כל החיה אשר אתך מכל בשר
בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ
הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ:
ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו: כל החיה
כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ [illegible]
למשפחתיהם יצאו מן התבה: ויבן נח מזבח ליהוה
ויקח מכל הבהמה הטהרה ומכל העוף הטהור
ויעל עלת במזבח: וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר
יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה
בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא

עורבא ונפק מפק ותאיב עד
דיבשו מיא מעל ארעא:
ושלח ית יונה מלותיה למחזי
אם קלו מיא מעל אפי ארעא:
ולא אשכחת יונה מנח לפרסת
רגלהא ותבת לותיה לתיבותא
ארי מיא על אפי כל ארעא
ואושיט ידיה ונסבה ואעיל
יתה לותיה לתיבותא: ואוריך
עוד שבעה יומין אחרנין ו
ואוסיף שלח ית יונה מן
תיבותא: ואתת לותיה יונה לעדן
רמשא והא טרף זיתא תביר
נחית בפומה וידע נח ארי קלו
מיא מעל ארעא: ואוריך עוד
שבעא יומין אחרנין ושלח ית
יונה ולא אוסיפת למתב לותיה
עוד: והוה בשית מאה וחדא
שנין בקדמאה בחד לירחא נגבו
מיא מעל ארעא ואעדי נח ית
חפאה דתיבותא וחזא והא
נגבו אפי ארעא:
ומליל יי עם נח למימר: פוק מן
תיבותא את ואתתך ובנך ונשי
בנך עמך: כל חיתא די עמך מכל
בסרא בעופא ובבעירא ובכל
רחשא דרחש על ארעא אפיק
עמך ויתילדון בארעא ויפשון
ויסגון על ארעא: ונפק נח ובנוהי
ואתתיה ונשי בנוהי עמיה: כל
חיתא כל רחשא וכל עופא כל
דרחש על ארעא לזרעייתהון
נפקו מן תיבותא: ובנא נח מ
מדבחא קדם יי ונסיב מכל
בעירא דכיא ומכל עופא דכיא
ואסיק עלון על מדבחא: וקביל
ברעוא ית קורבניה ואמר יי
במימריה לא אוסיף למלט עוד
ית ארעא בדיל חובי אנשא
ארי יצרא לבא דאנשא ביש

ושדי
ואושיט

את חלון התבה· אשר עשה לצהר
ולא זהו פתח התבה העשוי
לביאה וליציאה· יצוא ושוב·
הולך ומקיף· סביבות התבה·
ולא הלך בשליחותו שהיה
חושדו על בת זוגו· כמו שמצינו
באגדת חלק: עד יבשת המים·
פשוטו כפשוטו· אבל מדרש
אגדה מוכן היה העורב לשליחות
אחרת בעצירת גשמים בימי
אליהו והעורבים מביאים לו
לחם ובשר: וישלח את היונה·
לסוף ז' ימים שהרי נאמר ויחל
עוד ז' ימים אחרים· ממלוה
אתה למד [illegible]
הוחיל ז' ימים: וישלח· אין זה
לשון שליחות· אלא לשון שילוח
שלחה ללכת לדרכה· ובזו יראה
אם קלו המים שאם תמצא
מנוח לא תשוב אליו: ויחל·
לשון המתנה· וכן לי שמעו ויחלו·
והרבה יש במקרא: טרף· בפיה·
אומ' אני שזכר היה לכך קוראה
פעמים לשון זכר ופעמים
לשון נקבה· לפי שכל יונים
שבמקרא לשון נקבה· כמו כיוני
הגאיות כלם הומות· וכן כיונה
פותה· טרף· חטף· ומדרש אגדה
לשון מזון· ודרשו בפיה לשון
מאמר· אמרה יהיו מזונותי
מרורים כזית ומסורים בידו של
הק' ולא יהיו מתוקים כדבש
ומסורים ביד בשר ודם: וייחל· הוא
ויחל· אלא שזה לשון ויתפעל
וזה לשון ויפעל· ויחל· ויתחל
וייחל· ויתפעל: בראשון· לר'
אליעזר הוא תשרי· לר' יהושע הוא
ניסן: חרבו· נעשה כמין טיט
שקרמו פניה מלמעלה: יבשה·
נעשה גריד כהלכתה: בחדש
וירידתן בחדש השני בי"ז· אלו
י"א ימים שהחמה יתירה על
הלבנה שמשפט דור המבול
שנה תמימה היה: הוצא· הוצא
[illegible]
[illegible]
[illegible]

היצא קרי הוצא כתיב· אמור להם שיצאו
הוצא· אם אינן רוצים הוציאם אתה:
ושרצו בארץ ולא
בתיבה מגיד שאף הבהמה
והעוף· נאסרו בתשמיש: למשפחתיה'
קבלו עליהם על מנת לידבק במינן:
הטהורה· אמר לא צוה לי הקב"ה
להכניס מאלו שבעה שבעה אלא
כדי להקריב קרבן מהם: [illegible]
[illegible]
[illegible] ולא אוסיף
לא אוסיף· כפל הדבר לשבועה:
הוא שכתב אשר נשבעתי מעבור
מי נח· ולא מצינו בו שבועה אלא
זו שכפל דבריו והיא שבועה·

המתאבלים עליה: למען תינקו ושבעתם משד
תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיז כבודה:
כי כה אמר יהוה הנני נטה אליה כנהר
שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על
צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו: כאיש
אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם
תנחמו: וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם כד
כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה את עבדיו
וזעם את איביו: כי הנה יהוה באש יבוא
וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו
בלהבי אש: כי באש יהוה נשפט ובחרבו
את כל בשר ורבו חללי יהוה: המתקדשים
והמטהרים אל הגנות אחר אחד בתוך
אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו

יסופו נאם יהוה: ואנכי מעשיהם ומחש
ומחשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים
והלשונות ובאו וראו את כבודי: ושמ
ושמתי בהם אות ושלחתי מהם
פליטים אל הגוים תרשיש פול ולוד
משכי קשת תבל ויון האיים הרחוקים
אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו
את כבודי והגידו את כבודי בגוים:
והביאו את כל אחיכם מכל הגוים
מנחה ליהוה בסוסים וברכב ובצבים
ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי
ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו
בני ישראל את המנחה בכלי טהור

[illegible]
[illegible]
קול ליולדה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
כל היולדה

כי לפי [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]